

Tosca Menten

FLUBBERTJE FLIP

**Vrolijke verhalen
(en soms een beetje vies)**

Met illustraties van
Marijn van der Wateren

Van Goor

Deze bundel werd gebaseerd op de verhalen over Vieze Lieve, gebundeld in de boeken *Een ei op je hoofd* en *Soep met bladeren*.

ISBN 978 90 00 39330 5
ISBN 978 90 00 39331 2 (e-book)
NUR 281

© 2024 Van Goor
Uitgeverij Unieboek | Het Spectrum bv

www.toscamenten.nl
www.marijnvanderwateren.nl

tekst Tosca Menten
illustraties Marijn van der Wateren
vormgeving omslag Marijn van der Wateren en Marieke Oele
vormgeving binnenwerk Marieke Oele

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar worden gemaakt in enige vorm of op welke wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Inhoud

Een ei op je hoofd	7
Dierendag	23
Een poottekening van Bonk	41
Luizenjacht	53
Flips wildedierentuin	67
Een fossiel van je neus	81
Een huis voor een muis	93
Vogelsoep	105
Het bosfeestje	119
Een eigen kerstboom	131
Koek-en-zopie	143
Een vrolijke sneeuwpop	155

Een ei op je hoofd

Flip en Bonk zijn in de achtertuin. Flip is druk en Bonk ligt te zonnen.

‘Nu ga ik een handstand doen!’ roept Flip. ‘Drie, twee, één!’ Ze zet haar handen op het gras, gooit haar benen omhoog en ziet opeens een ei. *Een ei?*

Met een plof valt Flip om, net naast het ei, gelukkig. Er zitten spikkeltjes op. Het lijkt wel een ei uit een nest. ‘Zoek een nest, Bonk! Zoek!’ roept Flip opgewonden. Bonk gaapt.

‘Oké. Ik zoek zelf wel.’ Flip kruipt met het ei door de struiken, maar er is nergens een nest te bekennen.

‘Mama, kom eens! Ik heb een ei gevonden!’ roept ze. ‘Hij lag onder mijn hoofd, in het gras. Volgens mij zit er een

kleintje in. Van een eend, of een kip, of zo. Maar hij is zijn nest kwijt. Zelig, hè?’

‘Ja, heel zelig,’ zegt mama.

Flip houdt het ei tegen haar oor. ‘Ik hoor niks. Hij is vast nog niet klaar. Maar wie moet hem dan uitbroeden?’

Mama weet het ook niet.

‘Dan doe ik het wel,’ besluit Flip. ‘En als hij geboren is, ben ik zijn moeder. Ik kan heus wel een kip voeren. Of een eend of een struisvogel.’

‘En hoe hou je hem zolang warm?’ vraagt mama.

Dat is wel een goeie vraag.

Maar Flip weet het antwoord. Ze plukt wat gras en loopt naar de spiegel. Ze trekt haar haar uit elkaar, legt het gras tussen de haren en het ei tussen het gras. Voorzichtig trekt ze er nog een dikke muts overheen.

‘Zie je hem nog?’ vraagt ze trots.

‘Nee, nergens,’ grinnikt mama. ‘Maar nu kun je geen handstand meer doen.’

‘Dan doe ik wel een gekke beenstand,’ zegt Flip.

De rest van de dag loopt Flip met kleine stapjes door het huis. 's Avonds legt ze het ei in de muts op haar nachtkastje en gaat slapen.

De volgende dag stopt Flip het terug in haar haar en gaat naar school.

Aan het eind van de straat haalt Olijf haar in.

‘Waarom heb jij nou weer een muts op?’ vraagt haar buurmeisje.

‘Ik heb een geheim,’ zegt Flip.

‘Mag ik het weten?’ zeurt Olijf.

‘Nee, dat vertel ik pas in de klas,’ zegt Flip.

‘Hoezo niet? Ik verklap heus niks, hoor.’

‘Ik ook niet.’

Samen lopen ze het laatste stukje.

In de klas rent Olijf meteen naar juf Ambra. ‘Flip heeft een geheim en dat gaat ze straks vertellen,’ zegt ze.

‘Zo, dat is spannend,’ zegt juf Ambra. ‘Moet je muts niet af, Flip?’

‘Dat kan niet. Die hoort bij het geheim,’ zegt Flip.
‘Aha. Ga dan maar gauw naar je stoel. We gaan beginnen.’

Flip gaat braaf zitten. Maar nu wordt het lastig. Als ze schrijft, moet ze haar hoofd omhooghouden en in de pauze kan ze niet meedoen met voetballen.

Na de pauze klapt juf Ambra in haar handen.

‘Het is tijd voor een geheim,’ zegt ze. ‘Het is van Flip en die gaat het zelf vertellen. Kom maar voor de klas. Ik ben heel nieuwsgierig.’

Flip loopt kaarsrecht naar het bord. ‘Ik heb een heel spannend geheim,’ zegt ze. ‘Jullie mogen drie keer raden.’

Meteen roept iedereen door elkaar.

‘Is het paars?’

‘Heb je nieuwe sokken?’

‘Heeft het een snor?’

‘Heb je dropveters in je schoenen?’

‘Mis. Allemaal mis,’ grijnst Flip. ‘Het zit onder mijn muts. Ik tel tot drie en dan laat ik het zien. Eén, twee, drie.’ Ze trekt de muts omhoog. ‘Kan je het zien?’

‘Ja! Je hebt groen haar!’ giert Nisar.

‘Dat is gras! Mijn haar is een nest geworden,’ vertelt Flip trots. ‘Er zit een ei in. Dat heb ik gevonden. Ik ben het aan het uitbroeden en dan word ik moeder. En nu dek ik het weer toe, anders wordt het te koud. Zo.’ Ze trekt de muts er strak overheen en maakt een voorzichtig buiginkje.

De klas klapt, maar Olijf staat op. ‘Wie heeft er nou een ei op zijn hoofd?’ zegt ze. ‘Dat heeft niemand.’

‘Een ei hoort erbij,’ zegt Nisar.

‘Ik vind het heel goed bedacht,’ zegt juf Ambra. ‘Het is een geweldig geheim, Flip. Ga maar zitten. En succes met broeden.’

Trots loopt Flip naar haar plaats. Olijf heeft gelijk. Niemand heeft een ei op zijn hoofd. Maar zij lekker wel!

Uit school lopen Flip en Olijf samen naar huis.

‘Waarom doe je zoiets? Een ei op je hoofd is vies,’ rilt Olijf. ‘Straks gaat het stuk en dan heb je ei in je haar.’

‘Er zit helemaal geen ei in het ei,’ zegt Flip. ‘Er zit een kleintje in. En het gaat niet stuk, want ik heb heel veel haar. Dat is een heel sterk nest.’

‘Haar met een nest erin, dat is flubber. Je moeder noemt je ook flubber, dat heb ik zelf gehoord.’

‘Mama zegt Flubbertje,’ verbetert Flip. ‘Omdat het met

“Fl” begint. Net als Flip. Dat is juist grappig.’

‘Flubber is vies. En flop en fluim ook. Alles met “Fl” is vies. En een ei op je hoofd ook,’ houdt Olijf vol.

En jouw snottebel ook, denkt Flip. Gelukkig is ze bijna thuis.

Olijf loopt haar tuin in en Flip loopt de tuin ernaast in.

‘Misschien is het wel een gekookt ei!’ roept Olijf over de heg. ‘Dan komt er honderd jaar niks uit en dan kun je nooit meer naar de kapper!’

‘Of het is een dinosaurus-ei! Dan word ik beroemder dan de koning!’ roept Flip terug. En zachtjes: ‘Olijf begint met “Ol”. En oliedom ook.’

De volgende dag is het ei nog steeds heel. Flip broedt geduldig verder, en haar hoofd en het ei zijn de hele dag lekker warm.

In de klas vindt niemand het meer gek.

‘Een ei hoort erbij,’ zegt Nisar steeds.

‘Een ei hoort erbij. Een ei hoort erbij!’ roept iedereen in koor.

De volgende dag gebeurt het, als Flip zit te tekenen op haar kamer. Plotseling beweegt er iets onder haar muts. En nog een keer.

Opgewonden haalt Flip het ei uit haar haar. Er zit een barst in het ei! Het komt uit!

Doodstil blijft ze kijken.

De barst wordt groter en er komt een gat in de chaal. Flip ziet een paar natte veertjes en een piepklein snaveltje. En voordat ze iets kan doen, kruipt er zomaar een mini-eendje tevoorschijn. Het is nat en geel en het piept.

‘Piep! Piep! Piep!’

Flip krijgt er kippenvel van, zo lief klinkt het.

Haastig rent ze met het eendje de trap af. ‘Mama! Hij is geboren! Het is een eendje! Hij heet Floep. Waar ben je?’

Maar alleen Bonk is thuis. En die slaapt.

‘Piep! Piep!’ doet Floep. ‘Piep! Piep! Piep!’

Flip kijkt uit het raam en ziet Nisar met zijn voetbal. Vlug rent ze naar buiten.

‘Nisar! Mijn ei is uitgekomen! Het is een eendje! Hij heet Floep. Maar hij piept de hele tijd. Ik weet niet wat hij wil.’

‘Eten,’ zegt Nisar. ‘En zwemmen. En je moet een liedje zingen.’

‘Wat voor liedje?’

‘“Slaap eendje slaap”. Dan gaat hij slapen. Zullen we voetballen?’

‘Nee. Ik moet oppassen,’ zegt Flip. ‘Misschien als hij slaapt. Kom je even helpen?’

‘Oké.’

Ze lopen naar binnen, Flip pakt een boterham en ze gaan naar de badkamer. Ze draaien de kraan van het bad open en voorzichtig zet Flip Floep in het water.

‘Ga maar zwemmen,’ zegt ze. ‘Met je voeten, je moet trappelen.’

Floep blijft gelukkig drijven, maar hij blijft ook piepen. En die boterham wil hij niet. Onhandig fladdert hij tegen de rand van het bad. ‘Piep! Piep! Piep! Piep!’

‘Wat wil je dan?’ vraagt Flip ongeduldig.

‘Hij wil bij jou zijn,’ zegt Nisar.

‘Oké.’ Flip trekt haar kleren uit en stapt in haar onderbroek in het bad.

‘Of bij mij,’ zegt Nisar, en hij plonst ook in zijn onderbroek in bad.

Floep zwemt meteen naar Flip en kruipt tegen haar aan. ‘Piep! Piep!’ piept hij blij.

‘Kwak! Kwak!’ snaterd Flip terug.

‘Slaap eendje slaap,’ zingt Nisar. Hij geeft Floep een zetje en duikt onder. Flip knijpt haar neus en haar ogen dicht en duikt ook onder. Ze komt pas boven als ze bijna stikt.

‘Gefopt,’ proest ze.